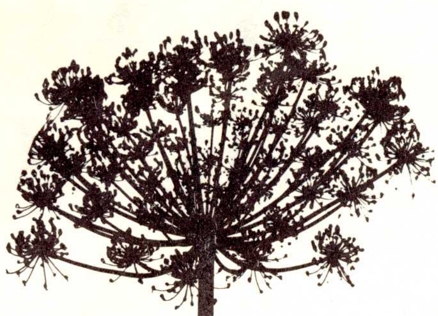
KR. 3,50

BINDE-LEDDET

ELEVORGAN VED
STONGLANDET SKOLE
9392 Stonglandseidet

JANUAR 1974

Redaksjonelt

BINDELEDDET kom ut med fire nummer i 1973, med tilsammen 120 sider. En må vel kunne si at bladet har seilt i medvind. Vi oppnådde fin omtale både i dagspressen og radioen etter at vi hadde gitt ut oktobernummeret, og novembernummeret vårt ble kåret til landets beste skoleavis. Premien var den såkalte URA-mikrofonen, og det var Ungdommens Radioavis som stod bak premieutdelingen.

Bindeleddets julenummer ser ut til å ha vunnet folket i kommunen, og det er den fineste premien. I løpet av ei og ei halv uke var hele opplaget utsolgt, og det var bare positive kommentarer fra leserne. Vi håper at folk vil fortsette å lese BINDELEDDET,

støtte oss med annonser og bidra med leserinnlegg. Vi vil gjøre vårt beste for å holde avisa på samme nivå som til nå, og vil svært gjerne ha forslag til aktuelle saker som det bør skrives om i skoleavisa vår. Vårt håp er jo at BINDELEDDET skal fungere som en slags lokalavis.

Ett av våre største problemer er å skaffe kontakter og stoff fra Nord-Tranøy. Vi håper at folk derfra vil kontakte oss og bidra med stoff som er aktuelt for den delen av kommunen. Vi er særlig interessert i kontakt med elevene ved Øverbotn og Vikstranda Skoler, og håper noen vil være korrespondenter for BINDELEDDET!

Dette var våre mest fremtredende nyttårsønsker, og vi ønsker både skoleavisa, leserne og annonsørene ET RIKTIG GODT NYTTÅR!

BINDELEDDET

elevorgan ved

STONGLANDET SKOLE

9392 Stonglandseidet

Postgiro 3 69 20 68
Bankgiro 201.865

Nr. 1 **1974** **4. årg.**

Redaksjonen:

7.klasse:

BØRGE ANDREASSEN
GEIR LARSEN
KÅRE NILSSEN
AUD ROCHMANN

8.klasse:

HANNE KARI EDVARDSEN
TONE HANSSEN
GEIR JENSSEN
TOVE KARLSEN
TERJE NILSSEN
KRISTIN OLSEN

Klasse 9B:

KJELL ELISEUSSEN
PER HANSSEN
HEIDI TOBIASSEN

Klasse 9A:

ELIN ERIKSEN
BENTE HANSSEN
KNUT ROAR HANSSEN
HELGE MAGNE ROCHMANN
KOLBJØRN RYDNINGEN
ANN HELEN STANGNES
ANNE SVENDSEN
KNUT JARL UTENG

Lærere:

TOR EGIL LUND
KJELL NERGÅRD

UTGIVEREN AV DETTE BLADET ER ELEVRÅDET VED STONGLANDET UNGDOMSSKOLE.

TRYKKINGEN ER BESØRGET AV OFFSET-TRYKKERIET ØKONOMITRYKK, BODØ

FORSIDEBILDET ER TATT AV HANS KR. ERIKSEN

GODT NYTTÅR takk for det gamle

Ordfører Lyder Nilssen reflekterer over året som er gått.

1973 har etter forholdene vært et stabilt og godt år for Tranøy kommune. Det har vært jamn sysselsetning, og skatteinngangen har vært bra. Det synes som om gjennomsnittsinntekten også i år har steget. En kan nevne at gjennomsnittsinntekten for året 1972 var Kr. 21 400 pr. skatteyter. Vi hadde da 867 reelle skatteytere i kommunen.

Man kan vel si at folketallet har stabilisert seg, selv om vi har en minus på 7 personer. Vi har nå 2237 innbyggere i kommunen. Det har vært framgang i folketallet for Dragøy, Frovåg, Stonglandseidet, Solli, Vangsvik-området. Størst framgang har det vært på Stonglandseidet og Vangsvik-området med en økning på 11 personer hver. Det er tilbakegang for Bryggerhaug-området, Vesterfjell, Tranøybotn-området, Stonglandshalvøya, Buvik/Lonkan og Skrolsvik. Størst er tilbakegangen for Vesterfjell og Skrolsvik med 14 personer hver.

Fisket

Fisket har gitt et godt utbytte. Særlig har seifisket gått godt både for juksa og not. Og dette har igjen ført til mange arbeidsplasser på land. Ved de tre fiskebrukene på Sør-Senja er det ført i land 1,3 millioner kilo fisk til en førstehandsverdi av Kr. 2,0 millioner. Mesteparten av fisken er ført i land av fiskere fra stedet. Dessuten har fiskere fra kommunen vært med og ført på land flere tonn fisk og lodde til andre distrikter.

Vi har nå ca. 160 fiskere i kommunen, det samme som året før. Det er registrert fire ungdommer som er begynt i fiskeryrket dette året. Av de 160 fiskere er det 70 - 80 som har fisket som eneyrke.

Jordbruket

Jordbruket viser tilbakegang i 1973, som året før. Kommunen har nå 184 bruk med husdyr, og det er en tilbakegang på hele 6 bruk fra forrige år. Av storfe er det nå 316 stykker. Tilbakegangen her er på 49 dyr. Her var 301 geiter i 1973, en tilbakegang på 98 fra forrige år. Sauen har derimot øket i antall. I 1973 var det 1286 sauer i kommunen. Det er en økning på 142 dyr. To nye bruk har fått utarbeidet tegninger og kostnadsoverslag over driftsbygninger, og disse vil bli oppført i 1974.

Skogbruket

Skogbruket viser i året som er gått et dårlig resultat. Det er hugget ca. 1 000 kubbik trevirke, mot 3 300 året før. Dette er et alt for dårlig resultat når en vet at i Tranøy kommune kan en ta ut trevirke for en halv million kroner pr. år uten å skade skogen. Planting av ny skog ligger på 114 000 planter. Det svarer til 450 dekar mark. Dette er det samme som året før.

Byggevirksomheten

I 1973 er det tilsammen 28 hus under oppføring og delvis ferdigbygget, medregnet både boliger og forretningshus. Det er dessuten stor pågang fra folk som vil bygge hytter i kommunen. Bygningsrådet har behandlet 50 søknader om hyttebygging. Det er også bygd en del siloer i 1973.

På Vesterfjell er et moderne forsamlingshus under oppførelse. Senja Rutebil a/s har påbegynt en større utvidelse av sitt verksted i Vangsvik. På Stonglandseidet har Tranøy Sparebank under oppføring nytt forretningsbygg. Dessuten er finansieringen av nytt kapell i Vangsvik brakt i orden.

Veganlegg

Når det gjelder veganlegg vil jeg nevne at det er ført veg til Selnes og delvis fram til Halsnes. Vegen på Vestre Å er nå fullført.

Sosiale tiltak

Av sosiale tiltak som er gjennomført, nevner jeg følgende: Fra 1.februar 1973 er det ansatt husmorvikar i kommunen, og fra 1. august er det ansatt sosialsekretær i heldagsstilling. Hjemmesykepleien er etablert og pleiere ansatt fra 1/1 1974. Hjemmesykepleien omfatter sykepleiesjef og tø sykepleiere i halvdagstjeneste, og en hjelpepleier på deltid. Hjemmehjelpere er ansatt tidligere, og for disse har det vært arrangert et kurs på Stonglandseidet i 1973.

Til slutt vil jeg si at året 1973 har vært et bra år for innbyggerne i Tranøy kommune.
Hvordan året 1974 kan bli er det vanskelig å forutsi, men forhåpentlig blir det et bra år.
Men når en ser på det stramme budsjettet som kommunen har for 1974, blir en noe engstelig. Kommunen har nye og store oppgaver som skal løses dette året. Og for å klare dette må det tas opp store lån.
Hvis en skulle ønske noe i det nye år, ja, da må det bli at man klarer å skape nye og stabile arbeidsplasser slik at ungdommen som vokser opp her kan bli i heimbygda. Dette vil skape trivsel for alle. Likeins at det kan bli etablert en bedre reisemåte for de som må pendle mellom Sør-Senja og Harstad.

Og til slutt ønsker jeg et godt år til alle Tranøyværinger.

Stonglandseidet 7.januar 1974.

Lyder Nilssen

Lyder Nilssen.

Helge Magne Rochmann

Ny formann i STIL

Idrettslaget STIL har fått kvinnelig formann!
Rigmor Sellevoll er ny i styret. Hun forteller at hun føler seg ukyndig, men håper at hun ikke kommer til å "kjøre i grøfta" av den grunn.
Rigmor håper på hjelp fra folk som står utenfor idrettslaget, og flere medlemmer. Hun mener det ville vært fint om også lysløypa hadde blitt ferdig.

I tillegg til å være formann i idrettslaget, er hun også formann i Sanitetsforreninga. Med andre ord en nokså aktiv kvinne. Hun kom til Stonglandseidet i 1960, da hun ble gift med Dagfinn Sellevoll.
I fire år arbeidde hun på Tranøy Trygdekontor, og hun har vært til sjøs en tur sammen med sin mann.

BINDELEDDETS redaksjon ønsker henne til lykke med det nye vervet!

Støtt skoleavisa vår

BINDE-LEDDET
STONGLANDET SKOLE

SKOLEAVIS UTGITT VED STONGLANDET SKOLE
adresse:
9392 STONGLANDSEIDET
telefon 36 – 44
postgiro 3 69 20 68
bankgiro 201.865
Årsabonnement Kr. 35,–
Annonser:
helside kr. 200,
halvside kr. 100,
kvartside kr. 50.

SKROLSVIK
KAPELL

50-års-jubileum i Skrolsvik

4. januar 1974 feira man 50-års jubileum for Skrolsvik kapell. Hele bygda deltok i jubileet, og man hadde biskop Bremer og sokneprest Odd-Sverre Kaarbøe blant gjestene.

Leikny Stokmo framførte en slags prolog - kapellets historie på vers - som hun selv hadde skrevet. Vi gjengir den her med forfatterens tillatelse.

LEIKNY STOKMO

Det var ikke tenkt til kirke
den gang da bygget var reist.
Nei, det gikk år både mange og lange,
for kirken ble til underveis.

Vi ser litt i tiden tilbake,
et resyme om du vil.
Dermed kan flere få klarhet
om hvordan vel kirken ble til.

Den første januar 1899,
kom emisær Stoltenberg innom,
han skulle her forbi.
Han stiftet en kristelig ungdomsforening,
etter beste mønster,
med mål og mening.
Gav den instrukser og fikk den pent på gli.

De fleste møtene holtes forresten
i skolehuset på Senjehesten.

Og bygdas ungdom trivdes ilag
og var samlet til møte hver fjortende dag.
Da holdt de andakt,
diskuterte og sang,
og sangkor hadde de mangen en gang.

Og "Enigheten", lagets avis,
kunne gi både ros og ris.
Frimodige ytringer med alvor og skjemt,
Det hendte skjelden at noen ble glemt.

Det kunne også bli litt strid
om foreningens statutter,
som syntes å være strenge
som selve Martin Luther.

Men saken den var grei og klar:
Ungdom for Kristus,
det mottoet var.

På kristelig grunn var foreningen bygget,
og slik så velsignet sterk og betrygget.

Og folketallet økte, de savnet lokale.
Men skal man bygge, så må man betale.
Men hus måtte til, det var med en stemme,
hvor hvert et medlem fikk føle seg hjemme.

Om bygda var lita, de tenkte som så:
Med dugnad og velvilje må det nok gå!

Så lånte de penger og kjøpte en brygge,
som stod på en holme ute i havet -"Svælingen".
Nå fikk de bygge.

Spør om de strevde!
Jeg ser dem i ånden.
De sparte seg ikke.
De fikk det fra hånden.
De kalte det dugnad,
jeg kaller det slit,
da de bar opp på sin skulder hver eneste bit,
som skulle bli huset de savnet så titt.
Selv kvinnene tok sine tørn det er klart,

og bygget kom opp med en utro-
lig fart.

Så var huset reist,
etter datidens målestokk slett
ikke smått det.
Det ble så innviet i september
1908.
I samme forbindelse huskes
presten
Landmark, som var tilstede på
festen.
Så gjalt det å finne et navn
som var bra.
Og "Fredheim" det passet,
det ville de ha.

Og årene gikk.
For en sakte bris
gled det fremover på vanlig
vis.
Bankterminene var nokså leie,
og ofte svært vanskelig å
greie.
Men om de fikk motbør, så
visste de dog,
at saken var god, og at Gud
var attåt.

I minnenes album vi bladet
har vendt.
Nå ønsket de seg et musikk-
instrument.
Og bygda den vokste år for år,
og bedret ble også befolkning-
ens kår.
Så samlet de penger:
Om ikke så lenge stod orglet
i kroken.
Det kunne de trenge.

Så var det en gang som i even-
tyret,
de fikk den ideen som satt i
styret.
De ønsket på stedet et lite
kapell
Behovet var stort så de mente
det vell.
De sa oss med vakre og vel-
valgte ord,
at de tenkte å bygge et lite
kor.
Et tillegg til "Fredheim" som
da ville virke
og tjene på stedet som full-
verdig kirke.
Så ble vi spurt, men vi unge
sa nei!
Da måtte vi oppgi den hurlum-
hei,
med leker og sketsjer og slikt
noe skøy.

Det ville vi ha, for det var
jo gøy.
Og forbundets kommunike fikk
vi høre:
Å leke det lar seg slett ikke
gjøre.
Nei høyere mål vi har for vårt
virke.
Det passer slett ikke med lek
i en kirke.
Så satte de en mektig rødstrek
over oss,
som ikke skjønte vårt beste -
det minste boss!
Det nyttet for oss slett ikke
å mukke.
Vi gikk der så sure som en
eddikkrukke.

De øverste ledende tok siste
ordet,
og slik gikk det til at vi
fikk koret.

Det tiltak vi signet har mang
en gang
siden jenta ble voksen og
gutten ble mann.
For slike tiltak man bare kan
takke!
De løfter og bærer oss opp-
over bakke.

Så i 1924 sto kortilbygget
ferdig,
høytidelig innviet av sokne-
prest Christie.
Hans tillit til løftene fans
ikke brist i.
Til å hedre hans navn vel
tiden er inne:
Velsignet være hans minne!

Vi minnes også den tiden i dag
da her gjenlød av heljern og
spikerslag.
Da kirken var mørklagt i flere
år,
mens ut sivet nazistenes frem-
mede skrål.
Skal si vi var fattige og små
i den tiden,
men tror nok vi vokste på det-
te siden.
Og så, da vi en gang fikk
kirken tilbake,
vi skrubbet og pusset i flere
dager.
La planer for ett år, ja
kanskje for to.
Vi sang og vi spøkte, pratet
og lo.
Så laget vi fest på kaffeer-
statning og erstatningsbrød.
Vi koste oss mektig, vi led
ingen nød.
Merker av heljern vi så ei
den dagen.
Kirken var vår, det var
hovedsaken!

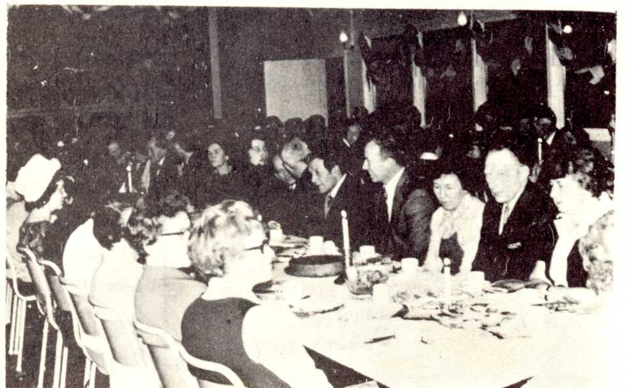
Vi blar litt i boka.
Hva finner vi nå ?
Jo, at de fra årene 57
hadde snakket, lagt planer
og diskutert
om å få kirken restaurert,
med ny midtgang og sakristi
og tårn og klokke måtte det
bli.
Hele ti år gikk,
men i 67, den 8. mai, gikk
de i gang.
Det var noe å ta i, både
med dugnad og annen form.
Og hastigheten var nesten
enorm.
De hadde et mål:
At konfirmasjonsdagen 16.
juli
måtte tårnet bli ferdig.
Det syntes mulig.
Dagen opprant, og for første
gang
fra vår lille kirke lød
klokkeklang!

Fortsett neste side

Bildene på
denne siden
er fra jubi-
leet 4.jan.

50 års jubileum i Skrolsvik

Fortsatt fra forrige side.

Til sakristiet rakk ikke
tiden.
Derfor ble innvielsen utsatt
til siden.

Så første oktober, i høst-
storm og blest
ble det for alvor innvielses-
fest!

Da hadde man også den glede
å ha biskop Norderval til
stede,
som på sin rolige og lune
måte
forkyndte et budskap om synd
og nåde.
Og Skagøy og Torbergsen,
prestene,
var også å finne blant
gjestene.
De gjorde sitt til at dagen
i koselig lag
ble til en minnerik høytids-
dag.

Så vil vi huske vår kirkering
med ekstra honør,
der stedets damer har vært i
sving med praktiske ting.
Som med flid og humør har
vært bakgrunnsstøtte,
ja det må en si,
til kirkens velferd og økonomi.
En kjempeklapp og et velment
HURRA!
Det har de fortjent, og det
må de ha!

Til sist vil vi minnes de
eldste,
de som ledet i mange år.
Og pågangsmotet vi husker,
i tidenes trange kår.

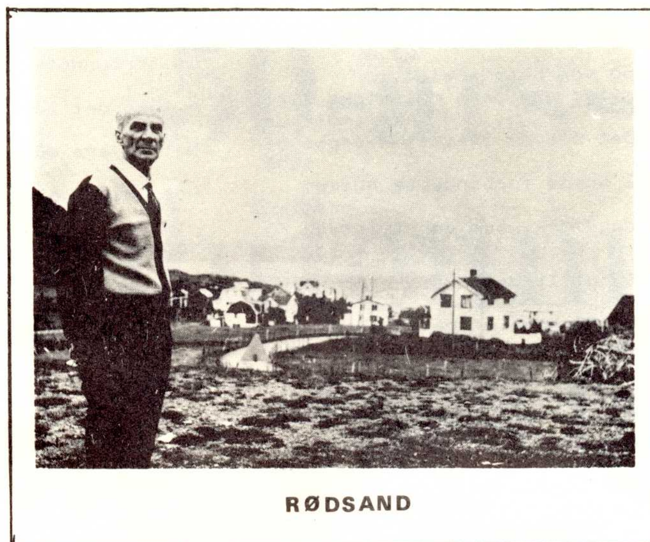
Vi takker for alle bønner,
og tenker på arven de gav
til sine døtre og sønner.
Nå sover de alle i grav.

Vi hilser deg kirke i dag!
I 50 år har du stått her
og sett alle dem som har gått
her.
Du har sett gleden opp gjen-
nom årene.
Du har sett sorgen, og du
har sett tårene.
Og ønsket velkommen til lek-
mann og prest.
Hver som kom med Guds ord
var en kjærkommen gjest.

Må så hvert Gudsord som man
her vil frembære
bli folket til gavn og Gud
Fader til ære!

Han selv har gitt løfte for
fremtid å virke.
Så, - kom til den hvitmalte
kirke!

LEIKNY STOKMO

RØDSAND

For omlag tyve år siden var det fem tusen barneskoler på landsbygda i Norge. Tallet er nå halvvert, og utviklinga i den senere tid har vært å inndra stadig flere små skolekretser.

Hvilke fordeler er det så ved sentralisering av skolene ?
Jo, vi får bedre lærersituasjoner i klasser med jevnaldrende, bedre lokaler, mer effektiv utnyttelse av utstyr og spesialrom, rikere sosialt miljø for barna, osv.

Men de fordelene vi kan se i vår skolesentraliseringspolitikk blir for en stor del oppveiet av ulempene som også oppstår:
Elevene får ofte lange og slitsomme bussreiser. Dette fører til nedsatt arbeidsinnsats og er både fysisk og psykisk skadelig.

Det er ikke bare på skolesektoren at stadig økt sentralisering har vært aktuell politikk. Nei, arbeidsplasser av så og si alle slag legges til byer og tettsteder. Dette fører til at driftige bygdesamfunn i vekst blir fraflyttet og lagt øde.

Et eksempel på dette er RØDSAND.
Bygda fikk telefonsamband i 1905.
Lokalbåten begynte å anløpe 1909.
I 1912 blei skolen bygd, veiforbindelse med nabobygdene i 1924, og elektrisk kraft fikk Rødsand i 1954.
Utover i 1950-åra vaks bygda jevnt.
Folketallet økte til omkring 200.
Da størsteparten av folket drev på havet, har man søkt om molo i 70 - 80 år. Moloen kom i 1970, men da var det for sent. Bygda var allerede inne i "den vonde sirkel".
I de siste 10 - 15 åra har det gått slag i slag. Poståpneriet

Desentralisering

Kjell Eliseussen

er nedlagt. Likeså dampskipsanløpet og fiskebruket. Og skal vi tro tallene fra Tranøy Folkeregister, så har folketallet gått tilbake med 20 bare fra 1972 til 1973, slik at det nå bare er 114 mennesker igjen i bygda.
Det aller siste er at skolen er blitt nedlagt!

Skolen er en viktig faktor i et bygdesamfunn, og det er tungt å miste den. Unge, modige folk som ellers kanskje kunne ha tenkt å slå seg ned i utkantstrøk, mister interessen. Det er vel ingen som er interessert i å sende barna sine milevis for å få dem på skole.
For bygdesamfunnet er ikke skolen noe elevene bare er i kontakt med om formiddagen. Nei, skolen er ikke minst det at læreren kan være med på å aktivisere elevene på fritida, for ikke å snakke om de tradisjonelle kulturelle aktivitetene som 17. mai, juletrefest o.l.

På Rødsand, som på så mange andre steder, har man ikke gitt slipp på skolen uten kamp! Hvert år - også før skolen ble nedlagt - har Rødsand skolekrets hatt søknad inne til skolestyret og bedt om å få opprettholde undervisninga.

Høsten 1972 ble skolen likevel nedlagt. Ingen av bygdefolket var enig i å sende barna til Stonglandseidet. Derfor reagerte de raskt med en skolestreik. Og bare det viser at man så nokså alvorlig på situasjonen. Saken utviklet seg videre til at skolekretsen ble anmeldt, men da var streiken avblåst.

I september 1973 ble det sendt en ny søknad til skolestyret, men denne gangen med underskrifter av alle myndige i kretsen.
Vi gjengir søknaden i sin helhet:

> Tranøy Skolekontor.
> Søknad om gjenopprettelse av Rødsand Skole.
>
> Rødsand skolekrets søker på ny om at undervisningen for barnetrinnet (1 - 6 kl) legges til Rødsand Skole.
>
> For tiden er undervisningen lagt til Stonglandet Skole. Dette medfører at skolevegen blir 20 km hver veg.
> Erfaringer viser at barna er uopplagt etter endt skoledag.
> Foreldrene mener at dette i det lange løp er helseskadelig, og dessuten virker den lange skolevegen til å senke den faglige ytelsen til barna.
>
> De siste åra har barnetallet vært synkende, men denne tendensen er i ferd med å endre seg. I den senere tid har det vært en viss tilflytting av unge folk, slik at barnetallet er sterkt økende. F.eks. kan nevnes at det er ca. 10 barn fra 2 år og nedover.
>
> Rent pedagogisk har det vist seg at trivselen og leselysten er større i en liten skole enn i en stor sentralskole.
> Dette, sammen med ulempene ved lang bussreise til og fra skolen, gjør at Rødsand Skole må få starte opp undervisninga så snart som mulig.
>
> Underskrifter.

Om det var denne søknaden eller ikke som lå til grunn, skal være usagt, men i november gikk i alle fall skolestyret inn for at skolen på Rødsand skulle gjenopprettes. Visst nok skal skoledirektøren ha satt seg imot dette, men saka skal inn for herredstyret og formannskapet. Vi håper at disse to instansene stiller seg velvillig.

Vi har sport en del av de som bor på Rødsand om deres syn på gjenopprettelse av skolen. Vi gjengir noen av meningene.

Vi har forsøkt å få tak i bygdefolkets egen mening i denne saken. Vi har funnet ut at det får man best ved å intervjue folk. Vi har tatt konsekvensen av dette, og intervjuet seks personer fra Rødsand:

Edvind Pettersen

forteller at man har søkt om å få skolen tilbake på grunn av den lange skoleveien, og for at bygda ikke skal stagnere og komme inn i dødvann, slik at det plutselig bare sitter eldre igjen i bygda.

Ellers mener han at han har et sikkert grunnlag for å si at folk vil bli boende, og at fraflyttningstendensen vil snu seg totalt.

Han mener også at dette er en politisk sak. Ved at kommunen nedlegger skolen her, ødelegger den for seg selv i og med at ungdom som har interesse av å slå seg ned på Rødsand flytter bort. Det er heller ingen som vil flytte til bygda, når her ikke er skole.

Får vi skolen tilbake kan folk med litt tiltak lettere våge å satse på en eller annen form for industri, sier Edvin.

Eldri Jakobsen

mener at skolen har alt å si for ei bygd som Rødsand. Skolen overtar jo barna når de er syv år gamle. Da er foreldrene ferdige med å gi dem både oppdragelse og lærdom. Har man en skole på stedet, blir kontakten mye større, og avstanden mellom skolen, barna og foreldrene blir mye mindre.

Videre tror hun ikke at det skolehuset Rødsand allerede har er blitt for gammeldags. Når man har fått flinke elever ut av denne skolen før, kan det vel ikke være vanskeligere nå!

Hun mener også at lærer og lærerbolig vil det ikke bli vanskelig å skaffe. Og at kommunen får uovervinnelige utgifter i forbindelse med dette, tror hun ikke. Heller tvert i mot!

Ingvarda Pettersen

er 80 år og begynte på skolen i 1902. I den tida gikk man på skole i privathus til man var 12 - 13 år. Etter denne tiden måtte man over til Flakstadvåg på skole 3 uker av gangen.

Hun mener det er stille på Rødsand etter at skolen blei nedlagt. Koselige samlinger som 17. mai og juletrefester er borte.

Hun savner også en lærer. Hun mener at læreren gjør miljøet rikere. Konflikter og misforståelser ville lettere blitt oppklart da.

Konrad Jakobsen

er sterkt imot sentralisering av skolene, bl.a. forde han som buss-sjåfør har erfaring med at ungene sliter vondt på de lange bussturene. Dette fører igjen til at de er dårlig opplagt hjemme, slik at det også går ut over trivselen der.

Ellers mener han at foreldrene mister kontakten både med skolen og barna. Særlig mister man kontakten med skolen i og med at det er svært vanskelig for mange å komme seg på foreldremøter o.l.

Ellers mener han at dersom ikke herredsstyret går inn for saka, må folket på Rødsand-folket bare følge på, om så til departementet!

Ivanna Nyborg

er 76 år gammel. Hun forteller at det var mye barn på Rødsand før i tida. Undervisninga fikk de av gode utdannede lærere, og dette foregikk i privathus.

Hun er i mot sentralisering av skolene. Som bestemor har hun erfaring for at elever som har lang bussreise er dårlig opplagte og ofte er de bussyke!

Hun mener også at dersom skolen blir gjenopprettet på Rødsand, vil det ikke bli problemer med å få utdannede lærere.

Henrik Fredriksen

mener at skole må bygda ha, i allefall de tre første klassene. Det er for langt å sende ungene til Stonglandet hver dag. Barna får jo en busstur på 40 km pr. dag. Videre tror han at mye krangling og slossing kunne vært unngått om det hadde vært skole på Rødsand.

At barna blir sentralisert bort fra foreldrene og hjemstedene, gjør at de blir vant med fremmed miljø for tidlig, og vil senere ha vanskelig for å slå seg ned i hjembygda.

Ellers går det ut over kontakten mellom foreldre og barn. Derfor stiller mange barnefamilier seg skeptisk til fremtiden på Rødsand.

Hva er SKILOM?

S-Kjeden introduserer i år SKILOM i Norge. Skilom er en fellesbetegnelse på kvalitetsprodukter innenfor skisporten som f.eks. staver, støvler, ski, bindinger, markadresser, fjellanorakker, boblejakker, skidresser, treningsdresser, langrennsdresser og skifutteral. Opptakten til Skilom fant sted i 1971 da Skilom-Nordic Ski Equipment A/S ble dannet. Velkjente norske produsenter av skiutstyr, bl.a. Madshus Skifabrikk A/S, sto bak foretagendet. Skiloms produkter er enhetlig utformet både med hensyn til fargevalg og design. Samarbeidet gjør at man kan drive en meget effektiv produktutvikling.

Produktspekteret spenner fra komplett utstyr for turløperen til spesialutstyr for eliteløperen. Skilom har da også vært leverandør av konkurranseutstyr til flere utenlandske nasjonallag. Skiloms produkter har tidligere bare vært solgt på eksport, for øvrig med meget stor suksess. Fra høsten '73 presenteres produktene på hjemmemarkedet med S-Kjeden som enedistributør.
Kjente norske konkurranseløpere har testet utstyret og bestemt seg for Skilom i 1973/74, blant andre Tove Engebretsen, Bjørg Moen, Berit Mørdre Lammedal, Johs. Harviken og Reidar Hjermstad.
Skilom-produktenes stadig økende popularitet i utlandet tar vi som et bevis på god kvalitet og tiltalende design.

S DOMUS

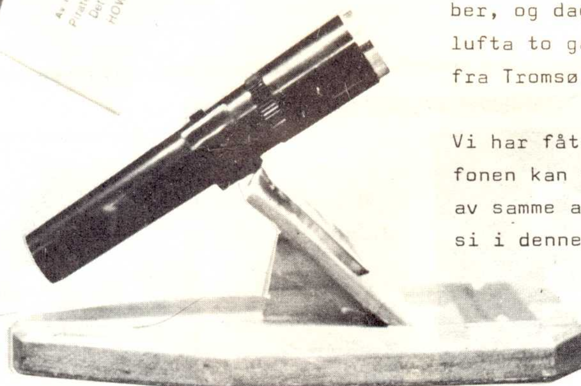
Finnsnes Samvirkelag

VI VANT URA-mikrofonen for november 1973

Ann Helen Stangnes og Anne Svendsen

Hver måned kårer Ungdommens Radioavis landets beste skoleavis og premierer denne med den såkalte URA- mikrofonen. Det er tredje året man gjør dette. Juryen som velger ut vinneren består av folk fra Norske Skoleavisers Landsforbund og Ungdommens Radioavis. Aviser utgitt av ungdomsskoler, folkehøgskoler, gymnas og lærerskoler deltar i konkurransen. Hensikten med dette er å inspirere til drift av skoleavisene. Det viser seg at URA-mikrofonen og konkurransen betyr mye for avisredaksjonene over hele landet, hevder lederne for Ungdommens Radioavis.

I november 1973 gikk BINDELEDDET til topps etter at oktobernummeret hadde fått hederlig omtale. Det var 40 - 50 aviser som deltok i konkurransen. Hederlig omtale fikk avisa "Elsa", Elverum lærerskole og skoleavisa ved Arnøyhamn ungdomsskole. (Vi har dessverre ikke fått tak i navnet på denne.)

Det var programsekretær Arnt Ryvoll, NRK Tromsø som delte ut URA-mikrofonen. Alle elevene og lærerne ved skolen var samlet til en høytidelighet på gymnastikksalen, og Ann Helen Stangnes fikk æren av å ta imot det populære trofeet. Dette var en fin og berettiget oppmuntring til redaksjonen som takker Ungdommens Radioavis for premien. Etterpå ble det laget et radioprogram som ble sendt i Ungdommens Radioavis søndag 2. desember, og dagen etter gikk det på lufta to ganger i lokalsendinga fra Tromsø.

Vi har fått vite at URA-mikrofonen kan vinnes flere ganger av samme avis. Mer vil vi ikke si i denne omgang.

Presse-kommentarer

TROMS FOLKEBLAD tf

Finnsnes, fredag 21. desember 1973.

Landets beste skoleavis lages av Tranøy - elever

«URA-mikrofonen» plassert på «Bindeleddet» — landets beste skoleavis.

«Bindeleddet» — som utgis av elevrådet ved Stonglandet skole i Tranøy — ble for sitt novembernummer utpekt som landets beste skoleavis og fikk for den karakteristikken Ungdommens Radio avis' spesielle pris — «URA-mikrofonen». En representant fra NRK i Tromsø har nylig vært på Stonglandet og overrakt mikrofonen til skoleavisas redaksjon.

Det er vanligvis omlag 12 elever med i redaksjonen, samt to lærere — deres oppgave er først og fremst å rettlede de unge journalister. Der er ingen redaktør, alle er med å bestemme stoffet i «Bindeleddet» og alle står like ansvarlig for dets innhold.

Etter det TF blir fortalt skal det heller ikke være mangel på stoff. situasjonen er heller den at det er så mye aktuelt stoff til enhver tid at det er vanskelig å finne plass til det — av dette må nok noe gå i papirkurven, mens annet blir stående over til neste avis. Det er lagt stor vekt på bildestoffet, det meste av dette ordnes av elevene selv — mens også andre kan bistå på det området Bladet blir trykt i offset, og har dermed en ypperlig teknisk kvalitet. Det må så nevnes at dette imponerende skoleorganet utgis hver måned, julenummeret er forøvrig nå utgitt med masse variert og aktuelt stoff fra og for Tranøy.

Nordlys

mandag 3. desember 1973

Stonglandelever med landets beste skoleavis -

«Nordlys» Finnsnes-kontor:

Vi har tidligere gitt elevorganet for Stonglandet skole på Senja honnør. «Bindeleddet» som avisa heter, kan stå som et mønster for andre skoleaviser. Nå er vi heller ikke alene om rosen. «Bindeleddet» har fått URA-mikrofonen som landets beste skoleavis i november måned.

URA-mikrofonen gis av Ungdommens Radioavis, og alle landets skoleaviser konkurrerer om prisen. I oktober var det organet for Levanger gymnas som fikk mikrofonen.

Ungdomsskoleelevene fra Sør-Senja har gjort en stor jobb med «Bindeleddet». Den er blitt en slags mini-lokalavis for Tranøy kommune, og alle leser den.

For oss er det bare å kvittere med et gratulere! URA-mikrofonen er vel fortjent.

Anne Svendsen og Knut Jarl Uteng

Geitepesten i Gjøvika

Elendigheten begynte da de fikk noen kje som skulle tjene til å fornye geitestammen i bygda. Det var i februar 1973 at de nye geiteindividene innfant seg i Ingvald Brox' og Svein Svendsens fjøser.

Etter en ukes tid begynte den geita som stod nærmest de nye kjeene å hoste. Så gikk det slag i slag, for geitene stod på en rekke ved siden av hverandre langs veggen.
Etter som sykdommen ble verre, mistet geitene gradvis melka, og de ble tynne og magre.

Dyrlegen ble kontaktet. Han skrev ut resepter på medisin til geitene. Hele våren var Ingvald og Svein opptatt med å betale resepter og medisin, - og med å fjerne døde geiter. Det viste seg nemlig at sykdommen var så alvorlig at flere av dyrene døde.

Ingvald Brox mistet fire geiter til en samlet verdi av omkring 5 - 6 000 kroner. Svein Svendsen har mistet tre dyr. Hans tap beløper seg til 4 - 5 000 kroner. De får ingen erstatning for tapene.

Geitene ble gradvis bedre etter som de fikk medisin, men de kunne få tilbakefall. Det var som oftest de dyrene som fikk tilbakefall flest ganger som strøk med, forde, som vi før har nevnt, de ble magre og avkreftet.
De geitene som har overlevd og er blitt friske, får ikke sykdommen mer.

Vi fikk greie på at sykdommen er kommet til Nord-Norge med bukker sørfra, og den angriper lungene til geita og reinen. Ingen andre husdyr får den. Så vidt vi kan skjønne har man vært plaget av geitepesten i Tranøybotnområdet også, og både Ingvald og Svein mener at de nok har vært like ille plaget, og lidt like store tap på grunn av sykdommen der i bygdene.

Ingvald Brox og Svein Svendsen.

Ny formann i u/l "Ny Dag"

Jon Kristian Valvåg ble valgt til ny formann i u/l Ny Dag, Lekangsund, for 1974. Han har allsidig erfaring fra ungdomsarbeid og er en aktiv type. Vi tror at han er rette mann på rette plass!

ET EVENTYR...

Forts. fra side 27

av at de ikke hadde vært vant til å spare. De voksne hadde spart før, da trollene som styrte i deres land hadde sloss. Nå hadde de sluttet med det, men det var med trollene som med tussene: ikke alle var like kloke. Men de som var kloke, de sparte oljus.
Hvordan dette eventyret ender, vet ikke jeg, men har ikke de store trollene sluttet å sloss når dette fortelles, så gjør de det enda.
Og snipp, snapp, snute, så var eventyret ute.

MENIGHETSLIVET I TRANØY KOMMUNE

VED
KJELL NERGÅRD

FØLGENDE HAR VÆRT BEHJELPELIG MED Å SKAFFE OPPLYSNINGER TIL DENNE OVERSIKTEN:

Sokneprest Odd-Sverre Kaarbøe - Elise Sollied, Solli - Helene Hofsøy, Vangsvik Ester Torgersen, Vesterfjell - Valborg Nygård, Bryggerhaug - Alida Nylund, Tranøybotn - Svanhild Nygård, Skattvik - Solveig Andreassen, Lekangsund - Terje Hofsøy, Hofsøy - Anna Svendsen, Jøvika - Edvardsen, Å - Kjell Eliseussen, Rødsand - Judith Johansen, Tømmervik - Ester Benjaminsen, Skrolsvik

Stonglandet og Tranøy menigheter

	Gudstjenester			Barnedåp			Konfirmasjon			Kirkelig vigsel			Begravelser			Nattverds gjester		
	St	T	Sum	St	T	Sum	St	T	Sum	St	T	Sum	St	T	Sum	St	T	Sum
1971	33	30	63	26	29	55	14	21	35	13	9	22	11	18	29	283	339	622
1972	32	33	65	31	23	54	18	20	38	7	8	15	12	17	29	328	389	717
1973	35	32	67	28	16	44	18	0	18	11	7	18	17	16	33	403	324	727

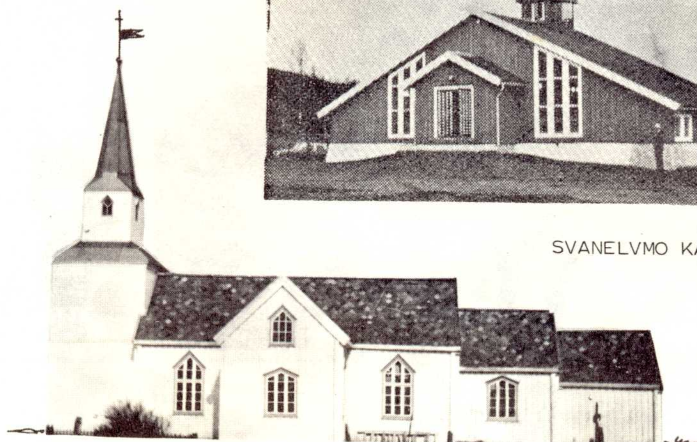
St = Stonglandet menighet   T = Tranøy menighet

SVANELVMO KAPELL

SKROLSVIK KAPELL

TRANØY KIRKE

STONGLANDET KIRKE

VANGSVIK KAPELL

Kristelige foreninger i Tranøy Kommune

FORENINGENS NAVN	TILSLUTTET MISJON	ANTALL MEDLEMMER	INNSAMLET PR. ÅR ca. beløp
SOLLI			
SOLLI MISJONSFORRENING	Indre- og ytre sjømannsmisj.		Kr. 2 500
SOLLI INDREMISJONSFORENING	Indremisjonen		" 2 500
VANGSVIK			
VIKSTRANDA MISJONSFORENING	Indremisj., Indre sjømanns misj. og Norsk Misjonsselsk.	15 medl.	" 7 000
"FRISK BRIS"	Ytre sjømannsmisjon	26 "	" 2000
VANGSVIK INDREMISJONSFORENING	Indremisjonen	20 "	" 1 700
"OKTOBERROSA"	Norsk Misjonsselskap	12 "	" 1 000
"LINNEA" (barneforening)	Norsk Misjonssamband	15 "	" 1 400
SANTALMISJONENS BØSSEFORENING	Santalmisjonen		" 600
VESTERFJELL			
"SYVSTJERNA"	Norsk Misjonsselsk., Indre og ytre sjømannsmisjon	15 "	" 2 000
BRYGGERHAUG-SVANELVMO			
BRYGGERHAUG SJØMANNSMISJON	Ytre sjømannsmisjon	24 "	" 500
SAMEMISJONEN		12 "	" 300
MISJONSSAMBANDETS BØSSEFORENING			" 450
SANTALMISJONENS BØSSEFORENING			" 450
TRANØYBOTTN			
TRANØYBOTN SANTALMISJON	Santalmisjonen	10 "	" 500
"SJØBLOMSTEN"	Indre Sjømannsmisjon	12 "	" 500
SKATTVIK			
"NOVEMBER-ROSEN"	Indremisjonen, Indre sjømannsmisj. og Norsk Misjonsselskap	7 "	" 500
JØVIK-GAMMELSÆTER			
TRANØY MISJONSFORENING	Misjonssambandet, Indre og ytre sjømannsmisjon	5 "	
VALVÅG-LEKANGEN-STANGNES			
SJØMANNSMISJONSFORENINGA	Ytre Sjømannsmisjon	14 "	" 1 200
INDRE STONGLANDET MISJONS FORENING	Det Norske Misjonsselskap, Indremisj og Indre Sjømannsmisjon	26 "	" 4 000
FORENINGEN FOR MISJONSSAMBAND	Det Lutherske Misjonssamband	15 "	" 1 300
DEN NORSKE SANTALMISJONS BØSSEFORENING			" 1 000
HOFSØY			
DET NORSKE MISJONSSELSKAPS FORENING	Det Norske Misjonsselskap	15 "	} " 1 800
INDREMISJONSFORENINGA	Indremisjonen	15 "	
SJØMANNSMISJONSFORENINGA	Indre Sjømannsmisjon	15 "	
MISJONSSAMBANDET	Misjonssambandet	15 "	
MISJONSKVINNEFORENING	Det Norske Misjonsselskap, Indremisj Indre Sjømannsmisj. og Misjonssamb.	15 "	
Å			
Å KVINNEFORRENING	Norsk Misjonsselskap, Norsk Misjons samb., Indre Sjømannsmisjon og Indremisj	15 "	" 2 500
YTRE SJØMANNSMISJONS BØSSEFORENING			" 300
RØDSAND			
RØDSAND KVINNEFORENING	Indremisjonen og Indre Sjømannsmisjon	5 "	" 500
BUVIK-TØMMERVIK			
BUVIK OG TØMMERVIK MISJONS FORENING	Norsk Luthersk Misjonssamb, Indremisj. og Norsk Luthersk Misjonsselskap	14 "	" 1 500
SKROLSVIK			
SKROLSVIK KVINNEFORENING	Det Norske Misjonsselskap og Det Norske Misjonssamband	20 "	" 350

DE KRISTELIGE FORENINGENE I KOMMUNEN SAMLER INN CA. 38 500 KRONER PR. ÅR. I TILLEGG KOMMER DET INN CA. 15 000 KRONER VED KIRKEOFRINGER PLUSS CA. 40 000 KRONER TIL KIRKENS NØDHJELP. MED ANDRE ORD GIR TRANØY BORGERNE CA. 94 000 KRONER PR. ÅR TIL MISJONSARBEID OG ANNET KRISTELIG ARBEID. DA HAR VI IKKE REGNET MED DET BELØP SOM DE FORSKJELLIGE KIRKEFORENINGER SAMLER INN TIL SINE VEDLIKEHOLD OG RESTAURERING AV SINE EGNE KIRKER.

Terje Nilssen og Geir Jenssen

O-TRIMmen 1973

på Stonglandseidet

Idrettslaget STIL hadde premie- og diplomutdeling etter sommerens og høstens turorientering i forbindelse med årsmøtet 30. desember 1973.

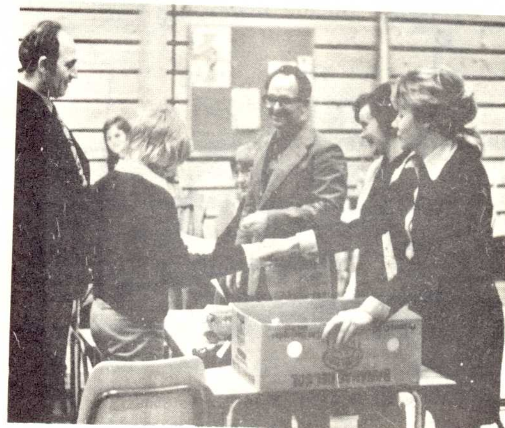
Turorienteringa - O-TRIMmen -73 slo godt an, og til sammen har mer enn 50 personer deltatt. Særlig morsomt var det å legge merke til at mange eldre var med, likeså hele familier. Det er derfor stor optimisme foran turårienteringa i 1974.

STIL har hatt 50 turposter fordelt over to runder. I tillegg har det vært såkalte fjellposter på tre fjelltopper omkring. En del av deltakerne hadde også vært på fjellpostene.

En av O-TRIMmens eldste deltakere var Ole Valvåg, til daglig bokholder ved Tranøy Sparebank på Stonglandseidet. Han hadde vært på hver eneste av de 50 turpostene og hadde full poengsum - 800 poeng.
Av familier vil vi spesielt nevne Britt og Gudmund Jensen, Olaheimen, som sammen med sine tre sønner hadde vært på alle 25 poster i O-TRIMmens første runde Bergliot, Amandor og Per Olav Rochmann fikk også familiediplom for å ha gjort stor innsats i O-TRIMmen og dessuten vært på de fleste fjellpostene.

Disse deltok i første runde og hadde fullt hus der, 400 poeng:

Amandor Rochmann
Hans Hermod Pedersen
Ola R. Valvåg
Steinar Karlsen
Hans Rasmussen
Reidar Andreassen
Harald Sellevoll
Mary Pedersen
Britt Jensen
Gudmund Jensen,
Jack Jansen
Kurt Jensen
Geir Jensen

Disse gjorde fin innsats i første runde, men fikk mindre enn 400 poeng:

Gerd Rigmor Andersen
Gunnhild Andersen
Per Helge Iversen
Judith Stangnes
Kristoffer Stangnes
Jon Petter Stangnes
Hilde Chatrine Eriksen
Dag Are Sellevoll
Jan Magne Pedersen

Det er også en rekke deltakere som har vært med uten å levere startkortene.

BILDENE:

Øverst: Håkon Sellevoll mottar diplom for sin deltakelse i O-TRIMmen 1973.

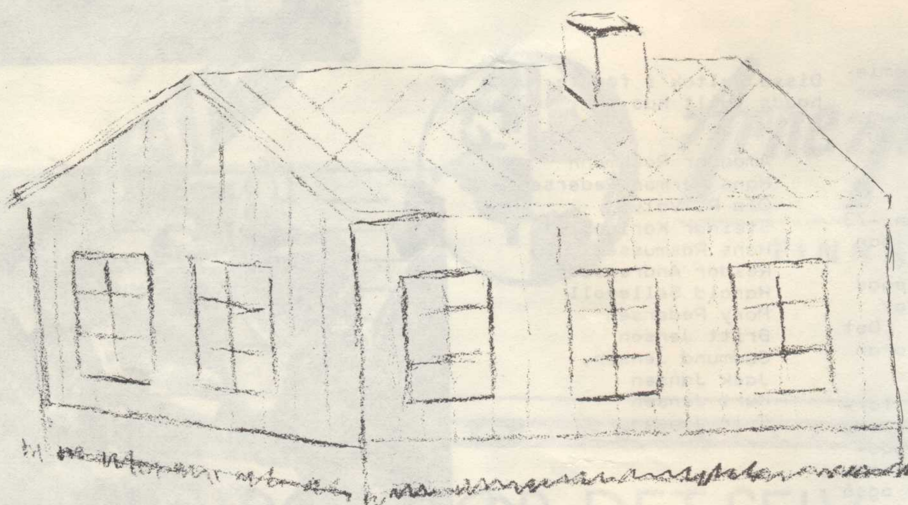
I midten: Familien Amandor Rochmann mottar diplomet for sin fine prestasjon.

Nederst: Bokholder Olr Valvåg, O-TRIMmens beste mann.

LANES SKOLE

VED ÅSLAUG NILSSEN
med hjelp av
Nils Nilssen og
Jens Sig. Jakobsen.

Tegningen av
Lanes Skole
er laget av
Jorunn Nilssen,
4. klasse.

FOTOGRAFIENE

Under: Interiør fra Lanes Skole (1953)

Til høyre: Lærer Jens Sig. Jakobsen

Da Lanes Skole ble bygd

Skolen ble bygd i 1900.Materialen kom til Lanes i månedsskiftet april/mai med ei stor jekte, og da var alle barn og voksne som var heime samlet for å føre materialen i land. Etterpå kjørte de opp all tømmeret. Bordmaterialet og sjingen bar ungene opp.

Når så all materialet var oppe, var det opp i berget for å ta ut murstein. Det var han Theodor Pedersen som murte muren. Lønna var visst bare kr. 2,50 om dagen.

Da muren var ferdig, kom tømmermennene og begynte å bygge. Det var Thomas Olsen og Jonas Andersen. Skolen var ferdig til begynnelsen av skoleåret 1900/1901, og da syntes folk at det var et fint skolehus.

Alt utenom det tømmermennene og mureren hadde gjort, var gjort gratis. Veden som skulle være til brensel ble sagd og høgd opp av elevene og læreren. Det ble gjort i friminuttene. Elevtallet i storskolen var ca. 20 elever da skolen var bygd. Det er uvisst hvor mange elever det var i småskolen. Skolen er nå solgt.

Den første julefesten

Festen ble holdt på 13-dagen. Det var et stort juletre pyntet med stjerne, lys, papirkorger og kakemenn. Ungene fikk en kakemann hver. Det var all maten som var der. Så gikk de rundt juletreet og sang. Læreren holdt en tale og så var det noen som hadde opplesing. Det var verken mat- eller loddsalg som det er i dag. Festen var slutt i 9-tida.

Noen av lærerne som har skolt ved Lanes skole

Kristian Alm het den første læreren. Han var fra Saltdalen. Andre lærere var: Leite, Rikard Pedersen (fra Vangsvik), Nygård, Wilhelm Langås og Jensine Rochmann.

Lærer Jens Sig Jakobsen ser tilbake på sin tid som lærer ved Lanes skole

4. skoleåret mitt tok eg til med i kretsane Stangnes -Lanes 1923. Stangnes skole var 5 år gamal, men utriveleg. Lanes skole stod slik han var oppsett ved hundreårsskiftet - stokk på stokk med vanleg myrmose i mellom som byggeskikken var den gongen. Elles var skolen lys og lett å vere i. Men leikeplass fanns ikkje - berre stein og vassaure i brattlendt utmark. Det einaste trivelege var borna og foreldra som no var glade for at dei i minsto hadde fått ein "lærar" etter mykje klabb og dabb med såkalla "erstatningslærarar".

Jaja, der stod eg då mellom fire vegger - ei bitte lita gråslitt veggtavle og nokre krittstykker, og tre - fire velbrukte, trasete veggkart frå "omgangsskoletida" utgjorde heile utstyret. Ja og så ein liten globus utan stativ som bar tydelege merke om at born også den gongen ville sparke fotball.

Etter tre års praksis var denne såkalla læraren likevel ein temmelegusikker, hjelpelaus og tafatt person - men det var det ingen som visste - måtte heller ikkje vita det.
I folkehøgskole og lærarskole hadde eg nok raska til meg litt almenkunnskap, men korleis eg skullefå borna til å eigna til seg noko av det same, var ei uløyst gåte. Opplæringa i praktisk lærararbeid var diverre den gongen berre for fleirdelte skolar. - Du snakkar om å stå med skjegget i postkassa. - Men eg hadde valt yrke - eller hadde eg ikkje det? - Jaja, eg hadde iallfall ansvar for at desse borna som satt framføre meg og venta i undring, fekk det lovfesta lågmålet av kunnskap og oppseding.

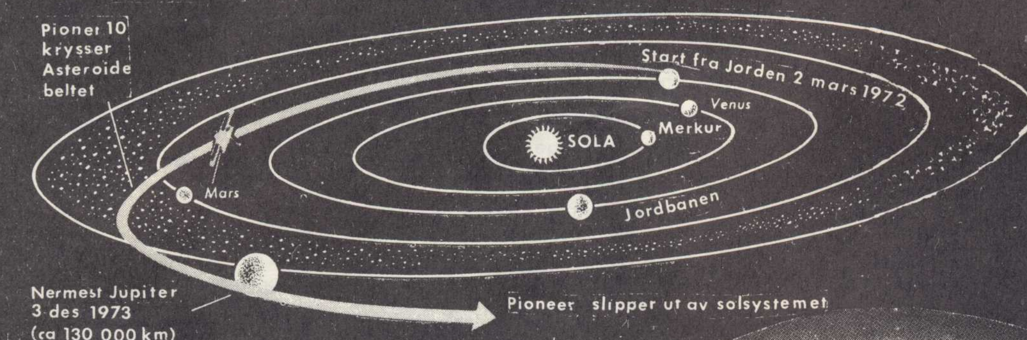
Det var samla skole på Lanes 12 veker i året. Lyspunktet var heller få born - omkring 10 - litt over og litt under år i mellom. Eg lika meg godt i ein slik klasse. Det var i høgaste grad individuell undervisning eller i smågrupper ettersom det høvde med alder og evner. Dei gløgge frå 1. avdeling (småskolen) kunne koma langt framom sitt "pensum". Riktignok hong vel mykje i lufta, men utfyllinga fekk dei etterkvart. Og då var sjølververva og opplevinga deretter.

Når dei minste først hadde lært det mest elementære - lesa skriva, rekna - var det meste unnagjort med dei. "Pensum", eller det dei skulle nå fram til hadde dei levande mellom seg til kvar tid i det dei store kunne.

Etter dette er det lett å skjøna at dei eldste i klassen, fekk mest rettleiing av læraren. Dei yngste fekk hjelp av dei igjen - medvete og umedvete. Ei slik fredeleg og naturlig utfylling syntes eg var framifrå - dei flinkaste i klassen blei læremeistrane. - Eg huksar enno med stor takk dei av mine elever som var langt framme - og faktisk kunne meir enn eg. Av og til tenkte eg at eg fekk løna for det dei gjorde, og det gav litt samvitsagg. Men vi var då i grunnen i same skole, og eg hadde forsytingsbøra og ansvaret.

Til skolestyremøta den gongen var alle lærarane innkalla, og når det høvde, tala eg varmt for samla skole. Soknepresten som var fast i skolestyret, snakka av og til litt spøkefullt om Jakobsens fellesskole. Presten vitja oss elles rett ofte i skoletimane. Det var ei oppleving, ikkje minst for læraren som kjente seg einsam under ei tung bør.

Pioneer 10: REISEN TIL JUPITER

Planeten Jupiter er oppkalt etter den høyeste romerske guden. Jupiter betyr Himmelfaderen, men ordet stammer fra et enda eldre ord som betyr å skinne.

Det var Jupiter som sendte regn, hagl og snø. Bøndene i det gamle Romerriket ofret til ham i såtiden for å få god avling.
Som lynets herre var Jupiter også krigsgud som gav mot og seier.

I keisertiden ble Jupiter dyrket som den høyeste av alle gudene, og keiseren ble regnet som hans representant på jorda.

Amatør astronomer

KNUT HOFSØY I 7. KLASSE HAR EN LITEN STJERNEKIKKERT SOM HAN HAR HATT MYE GLEDE AV. HAN KIKKER PÅ STJERNENE HVER GANG DET ER KLARVÆR OG LESER ALT HAN KAN FINNE OM ASTRONOMI. DET HAR SKJEDD MYE SPENNENDE I DET SISTE MED KOMETEN KOHOUTEK, SELV OM DEN IKKE BLE SÅ FANTASTISK SOM FØRST ANTATT, ROMFERDER OG ROMLABORATORIUM.
HER HAR KNUT HOFSØY OG RUNE RAMSTAD SAMLET STOFF OM UTFORSKNINGEN AV PLANETEN JUPITER.

RUNE RAMSTAD KNUT HOFSØY

Romfartøyet "Pioner 10" passerte planeten Jupiter den 3. desember. Den hadde da brukt 21 måneder på å nå fram til denne hemmelighetsfulle kjempeplaneten - 7 ganger så lang tid som det tok colombus å seile til "Den nye verden".

Jupiter er den suverent største av alle de andre planetene sammenlagt. En astronom har sagt det slik at vårt solsystem består av sola og Jupiter samt noen smådeler. Den er faktisk så stor som en planet kan bli før den må regnes som en stjerne. Den har da også mange trekk som skiller den ut fra andre planeter. For det første størrelsen: Jupiters masse er 318 ganger jordens masse, og volumet er over 1000 ganger større. Den har derfor liten egenvekt.
I motsetning til alle de andre planetene som bare reflekterer det lyset de mottar fra sola, utstråler Jupiter mer energi enn den mottar. Den er nesten å regne som et lite solsystem for seg selv i det at den har minst 12 satelitter eller "måner" som sirkler omkring den.

Jupiter bruker 11,6 år på et omløp rundt sola, det vil si at et år på Jupiter er lik 11,6 jordiske år. Men til gjengjeld roterer den fort om sin egen akse slik at et døgn der er bare 9 timer og 55 minutter. Denne hurtige rotasjonen gjør at massen slynges ut ved ekvator slik at kloden blir noe flattrykt ved polene.

Ennå har ingen sett overflaten av Jupiter for den er omgitt av et tett skylag. Men den skal være et flott syn i store kikkerter. Den er den sterkeste planeten på himmelen nest etter Venus, og (i kikkert) kan en se fargerike striper tvers over den, paralellt med ekvator. Det er små mengder metalldamper som gjør at skyene farges i brunt, blått, gullgult, grått og rødt.

Ett fenomen er "den store, røde flekken" som ble oppdaget i 1878, men den er ennå et uoppklart fenomen. Kanskje er det en enorm gass-søyle som varierer i styrke og er på sitt sterkeste med 30 års mellomrom. "Flekken" er oval med en lengde på 45000 km og en bredde på 10 000 km, - det vil si tre ganger jordens størrelse.

En annen teori om den røde flekken går ut på at det er en form for primitivt liv - kanskje noe liknende som bakterier som har bebynt å danne seg her. Man vet at skyene på Jupiter inneholder mye av gassene metan og ammoniakk, og disse gassene var tilstede på jorda i den tida livet ble til her.
Jupiter har flere trekk som likner det som en antar var tilstanden på Jorda i urtiden. Derfor kan kanskje utforskingen av Jupiter fortelle noe om jordas utvikling.

Romfartøyet Pioner 10 er det første som er sendt ut for å undersøke Jupiter. Etter en reise på 21 måneder kom den fram med mindre enn ett minutts feilberegning. Vitenskapsmennene som har dirigert den, har hatt en uhyre vanskelig oppgave. Bare i løpet av de to ukene Pioner 10 var nærmest Jupiter, sendte de over 10 000 ordrer til den over radio for å styre den og for å foreta målinger. En kan tenke seg hvor vanskelige beregninger de må gjøre når radiosignalene tar tre kvarter for å nå fram til Pioner 10 og like lang tid trenger meldingene som den sender tilbake til jorda.

Pioner 10 ble sendt ut fra jorda med større hastighet enn noe annet romfartøy, - 52 143 km i timen. Deretter saknet farten litt, men da den kom nærmere Jupiter, ble den trukket mot kjempeplaneten med en veldig kraft. på den måten fikk den en ekstra snert idet den for forbi Jupiter slik at den ble sendt ut i verdensrommet med den enorme hastighet av 130 000 km i timen, Pioner 10 vil fortsette utover i rommet. I 1987 skal den passere banen til planetene Pluto og dermed forlater den vårt eget solsystem og begir seg ut blant stjernene. Den har retning mot den røde kjempestjernen Aldebaran som ligger 68 lysår borte. Dette vil si at om hastigheten hadde vært nesten 10 000 ganger større, ville den likevel bruke 68 år dit. Som en hilsen til mulige tenkende vesener ute i verdensrommet, bringer Pioner 10 med seg en gullbelagt plate med en del formler om jorda og en tegning av en naken mann og en kvinne med konturene av Pioner 10 som bakgrunn for å vise hvor store de er.

Så kan vi bare undres på om noen vil svare på hilsenen fra "Den nye verden", og om det ennå fins mennesker igjen på jorda når svaret kommer.

Kjell Eliseussen

Veilys på Rødsand

I november 1973 stod veilysene på Rødsand ferdig, og bygdefolket kunne se tilbake på ett års iherdig innsamlingsarbeide. Størstedelen av pengene til veilyset er skaffet til veie ved at hver husstand har betalt 500 Kr. Ellers har man arrangert fester, og en meget arbeidssom kvinneklubb har gjort sitt.
Når Fiskarlaget og Sanitetsforeninga har betalt sine bidrag, kommer den samlede summen på ca. 16 000 kroner.

Veilyset på Rødsand koster imidlertid 22 000 kroner. Man har ikke tatt opp noen form for lån, da kommunen skal bidra med en del penger.

Ellers vil jeg nevne at folk ikke har vært pengenøye i denne saken. Formannen i Rødsand Veilys, Ragnar Erlandsen, forteller at folk har vært fantasiherdige i dugnadsarbeidet.
Alt arbeide med stolpereising, montering av lykter, strekking av strenger osv. er gjort av bygdefolket. Det er faktisk bare strømtilkoplingen som ikke er gjort på dugnad.
På denne måten har man spart flere tusen kroner.

Jeg vil heller ikke unnlate å nevne, og beklage, at ved en ulykke falt en arbeider ned fra en stolpe og skadet en fot så sterkt at han fikk et lengre sykehusopphold.

KJELL ELISEUSSEN

JULEREVYEN i Vangsvik

Anne Svendsen

Julerevyen i Vangsvika har vært tradisjon i mange år. Ja, allerede før krigen var de i gang med den. I de senere år er den blitt utvidet, og i år har de hatt publikum helt fra Bardu og Målselv. Men sjøl om publikum blir stadig større, forsøker de å beholde det lokale preget, og det greier de godt!

Programmet er heimeprodusert, det vil si at de skriver alt sjøl. Musikkarrangement: Hermod Hansen.

De har også eget band. Det er 14 som er med der. Samlet artistantall ligger et sted mellom 20 og 30.

Revyen har ikke planer om noen turné, og det faktum at de tross alt har vært litt rundt omkring, er utelukkende et resultat av "masing". Vi spurte hvorfor de ikke dro mer rundt når programmet var så severdig. Svaret var at det skyldtes spesielle forhold. Det som ble vist i Skrolsvik 8/1 var også amputert pga. tekniske vansker.

Artistene?
De føler seg som en stor familie og påstår at de har det mer artig enn publikum. I år var det imidlertid vanskeligheter med å få tak i folk, for alle var opptatt. Derfor var det snakk om å droppe den i år. Men vi vet alle hvordan det er med gode tradisjoner: En vil beholde dem så lenge som mulig.

Ledere: Tore Skoglund og Hermod Hansen

VI VIL OGSÅ BESTEMME

Nå går vi ikke lenger med på at bare lærerne skal bestemme hvordan alt skal være på skolen. Det er oss bestemmelsene gjelder, men vi blir aldri spurt.

Nå har ungdomsskolen fått musikkrommet til disposisjon i friminuttene, og barneskolen biblioteket. Men biblioteket får vi bare bruke på tirsdag og fredag. Det betyr at 4. klasse får være der bare om fredagene, for vi har fri på tirsdag. Og 1. klasse får ikke bruke biblioteket i det hele tatt, for de er ikke på skolen noen av dagene. Hvis biblioteket var åpent flere dager, kunne klassene bruke det etter tur. Slik det er nå, er det altfor mange der inne om gangen, og det blir mye bråk med stolene, slik at de som leser må stikke fingrene i ørene.

De dagene vi ikke får være på biblioteket er det lite å gjøre i friminuttene.
På almannamøtet fredag den 30/11 ble det bestemt at barneskolen skulle få bruke fotballbanen, men det er bare på torsdag at 4. klasse får spille, for da er ikke 5. klasse på skolen. Ellers er det bare 5. og 6. klasse som bruker banen. Det har også hendt at ungdomsskoleelever har tatt fotballen fra oss. Jentene spiller ikke fotball, så det blir helst til at vi sitter inne i vestibylen og prater, men da kommer vaktmesteren og jager oss ut. Han kaller oss "blomsterpotter" og sier at han ikke vil gå og vaske skitt av vinduskarmen etter oss. Ute blir vi plaget av guttene i ungdomsskolen. De kaster snøball på oss.

På fredag har 4. og 5. klasse undervisning i ungdomsskolens avdeling, og da bruker vi jo den inngangen også. Men da blir vi jaget ut av ungdomsskoleelevene. Dette mener vi at de ikke har noe med. Vi jager aldri ut dem når de er i barneskolens avdeling.

På allmannamøtet ble det lovet at vi skulle få lage oss en kosekrok i vestibylen og være der i friminuttene. Det gleder vi oss til, og vi vil gjerne være med og lage møblene. Vi foreslår at barneskolen får ett av ishockeyspillene når kosekroken blir ferdig. Men det må settes opp en liste over hvem som skal bruke det, for ellers blir det bare de største som får spille. Vi kunne også tenke oss noen flere spill.

Hilsen 4. klasse ved Stonglandet skole.

IDA PEDERSEN

Ida er født 26/4 - 1917. Hun bor på Å, og for tiden er hun hjemmeværende husmor. Hun har jobbet på rekefabrikk.

Kristin Olsen

KJØKKEN

FRA OG MED DETTE NUMMER FORANDRER VI OPPLEGGET FOR KJØKKENKROKEN. VI VIL I FRAMTIDA FORTSETTE MED Å KONTAKTE FOLK I KOMMUNEN OG FÅ DERES MATSPESIALITETER. VI HÅPER DETTE VIL INTERESSERE LESERNE, OG VI VIL GJERNE HA TIPS OM HVEM VI SKAL KONTAKRE.

IDA's MÅLSELVLEFSER,
ca. 30 leiver

1 stor kopp smeltet smør
1 stor kopp sukker
1 stor kopp sirup
3 egg
ca. 1 liter melk
5 ts. bakepulver
1 ts. hjortesalt
hvetemel til passe deig

Alt piskes godt sammen i en stor bolle, med handvisp. Mel tilsettes til deigen blir passe tykk. Deigen kjevles så ut til tynne leiver. Til utbaking blandes semulegryn og hvetemel.

Stekes på takke eller i steikeovn. Stekes bare en kort stund, lefsene skal være helt lysegule. De må helst smøres med en gang. Hvis de er blitt harde, må de dynkes før smøring. Det skal være smør, sukker og kanel inni dem. Hvis ønskelig kan også brunost raspes og strøs i.

For lengere oppbevaring må lefsene fryses.

Mer om FORPLANTNINGEN

I forbindelse med Bindeleddets skriverier om forplantningslæren i skolen, har jeg en del å si:

Jeg mener at 7 - 10 åringer ikke bør ha dette faget, forde man har alt for liten forståelse for disse tingene når man er så ung. Tidligst bør dette faget komme med i de siste årene i ungdomsskolen, altså når elevene er 13 - 16 år.

Slike ting burde tas opp på foreldremøtene, slik at foreldrene fikk en sjanse til å uttale seg om hva de vil at barna deres skal lære. Jeg mener det er mye viktigere å ta opp disse tingene på foreldremøtet enn å opplyse foreldrene om hva barna lærer i matematikk o.l.

Opplysning om forplantningslære bør gis gradvis etter hvert som utviklingen skjer. Når barna er modne for det, kan man f.eks. opplyse om menstruasjon. Men man bør ikke ta små barn for seg og lære dem hvordan man blir til. Dette mener jeg er umoralsk både etter bibelen og mitt eget livssyn. Slike opplysninger går ut over det jeg mener er rent og hellig i livet, og fører til usedelighet.

Når det gjelder artikkelen i Bindeleddet likte jeg den slett ikke, og jeg synes billedstoffet i særdeleshet var grovt. Og når disse tingene ble lest opp i radioen, og gikk ut over hele Norge! Ja, da måtte man bare kapitulere.

E.P.

Vi har ikke for vane å sette anonyme innlegg i avisa vår, men da dette er det eneste skriftlige innlegg som går imot oss når det gjelder forplantningslære, vil vi gjøre ett unntak.

Redaksjonen.

Hanne Kari Edvardsen

KROKEN

INGA CHRISTENSEN

Inga er født 18/5-1919. Hun bor i Grønvika, og hun er også hjemmeværende husmor. I sine yngre år arbeidet hun som ekspeditrise på Kongsbakk i Ofoten.

Fiskegrateng av rå fisk

1 dyp tallerken rå skrapet fisk.
35 g potetmel
1/2 ss salt
1/2 l melk
~~xxxxxxx~~
1/4 l fløte
100 g makaroni
1/2 ts muskatblomme
2-5 egg

Fisken renses, skrapes fra skinn og bein, røres med treskje i et fat, med potetmelet og saltet. Røres godt til det er seigt, ca. 1/4 time. (Mixmaster kan også brukes). Spe så litt etter litt med melken og fløten. Den kokte, kalde og smått oppskårne makaroni tilsettes og til sist de vispede egg og muskatblommen. Deigen has i smurt, strødd form og siktet kavring strøs over. Stekes i varm ovn ca. 1/2 - 3/4 time. Serveres med stekt bacon til.

Denne retten gir en god og fyldig fiskesmak siden fisken benyttes rå. Denne brukes helst til middag. Retten kan også fryses, og du lager middag en annen gang i en fei.

KRYDDERSILD

6 stk. spekesild utvannes

Lag en saus av eddik og vann (ca. 3 dl). Tilsett 1 dl sukker, 1 1/2 dl tomatketchup, 2 ss matolje. Bland i 10 hele pepperkorn, 5 hele nellik, finhakket løk og finhakket agurk. Om ønskelig tilsettes noen laurbærblad.
Del silda opp i passe biter og legg dem på glass. Slå sausen over og la den stå i ca. 3 døgn. Denne silda benyttes som pålegg. Den er særlig god til frokost og kvelds med te til.

Anne Svendsen

Et eventyr fra det virkelige liv

Det var en gang i 1973 at det bodde to store, fæle troll langt, langt borte i fremmede land. De to trollene kunne overhodet ikke like hverandre, og i mange tusen år hadde de kranglet og smått sloss helt til de en dag i 1973 ikke greidde å beherske seg lenger. De fløy på hverandre og sloss det de orket. Det ene trollet var så sint at det nektet blankt å levere en magisk væske til de andre landene. Den væsken var slik at den fikk varmen til å brenne og blekkasser på hjul til å trille. Uten denne væsken var det nesten umulig å leve for småtussene som bodde i de andre landene. I et land langt fra de fæle trollene, bodde en liten tuss som hette Tarus. Landet hette Norgalius. Han var en søt liten tuss og var bare sekshundre år gammel. Når faren satt og så på filmskapet, mumlet han bare i skjegget og så så fortvilet ut at Tarus var redd. Faren hadde nemlig blekk-kassedilla og kunne ikke unnvære harva som deres blekk-kasse hette. Pappa Farus var sint. Han så bort på ovnen som brant med den magiske væsken, og så gikk han bort og skrudde på en bryter, og hokus pokus så sloknet varmen.

Dagene gikk. Det ble kaldere og kaldere i huset hvor Tarus bodde. Hver gang faren satt og så på filmskapet, sto det med store, svarte bokstaver: "VI MÅ SPARE OLJUS!"
Pappa Farus hadde begynt å gå til arbeidet hver dag. Hvis det var stygt vær, måtte han ta bussen. Harva sto nedsnødd utenfor døra.

En dag pappa Farus kom hjem fra arbeidet sa han: "Vi kan tross alt væreglad for at vi ikke bor i Danmarkus. Der har de det bekmørkt om kveldene. De må ikke bare spare oljus, men de må også spare lys og varmvann." Etterpå spiste de middag. Så leste Farus avisen. Der sto det: "Vi må spare oljus!"

De store trollene fortsatte med åsloss, og tussene fortsatte med å spare oljus. Noen var sinte og stjal oljus fra andre. Noen var redde og kjøpte mange liter, og noen brydde seg ikke om det. De bare kjørte i blekk-kassene sine om natta og levde som ellers. Det var helst de unge tussene som gjorde det. Ikke tussebarna, men de som var nesten voksne. At ikke ungtussene sparte oljus, kom

Fortsett side 14

31-1

SERSJANTEN

Tilbake til Frankrike etter krigen kommer sersjant Callan (Rod Steiger), til et amerikansk bensindepot, der kapteinen ikke gjør meget for å holde orden eller disiplin.

Blant mennene i militærleiren er Tom Swanson (John Phillip Law), en ung og følsom mann som har greid å finne seg tålelig bra til rette i militærlivet — — — til sersjanten kommer.

Inne i landsbyen bor piken Solange (Ludmila Mikael), som er Toms venninne.

Det er tydelig noe i veien med sersjanten. Han er annerledes, tøff, rå, samtidig også effektiv og pågående. Men hva som egentlig er **annerledes** ved sersjanten, det er det Solange som først oppdager, da sersjanten trenger seg inn mellom henne og Tom — — ikke for å slå an på Solange. . . . .

Sersjantens pågåenhet og hans etter hvert åpenbare interesse for Tom, tvinger til sist denne til å ta standpunkt, og i anfall av sinne slår han til sersjanten.

Situasjonen tilspisses og i skuffelse og fortvilelse over at Tom har avvist ham, begynner Callan å drikke sterkt og opptrer beruset i leiren. Dette fører til degrasjon og han ser bare en utvei — — en dag forsvinner han ut i skogen og like etter bryter et skudd stillheten.

Rod Steiger i SERSJANTEN

Filmens lengde: 2 967 m.

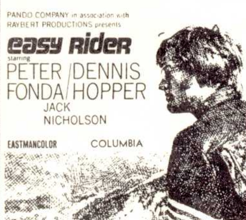
Filmens spilletid: 1 t. 48 min.

Sensur: GUL.

24-1

Easy Rider

Peter FONDA i "EASY RIDER"

Amerikansk

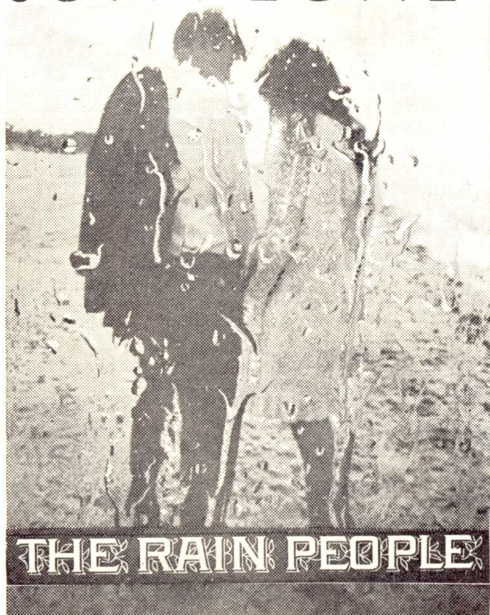
Widescreen

Lengde: 2627 meter

Sensur: GUL

FLYKTIG SOM REGNET

29-1

Hun hadde et vakkert hjem og en kjekk ektemann og hun var gravid i den andre måneden. Så tidlig en morgen bare dro hun sin vei.

Hun var ikke beredt på ekteskapet. Nå skulle hun ha barn. Så hun matte avsted og søke noe nytt, og det fikk gå som det kunne gå.

Filmens lengde: 2 775 m. **Spilletid:** 1 t. 41 min. **Sensur:** GUL.

5-2

Music Lovers

Komponisten Peter Tsjaikovskij (RICHARD CHAMBERLAIN) gir avkall på sitt intime vennskapsforhold til grev Chiluvsky (CHRISTOPHER GABLE) når Madame von Meck (IZABELLA TELEZNSKA) gir ham økonomisk trygghet og skikkelige arbeidsvilkår etter å ha hørt ham fremføre sin B-moll-konsert ved Musikkonservatoriet.

Bare i sin musikk er Tsjaikovskij istand til å finne full tilfredsstillelse. Mentalt og følelsesmessig er han en dypt splittet og ulykkelig mann.

I et forsøk på å komme bort fra sin hang mot sitt eget kjønn gifter han seg med den lidenskapelige og neurotiske Nina (GLENDA JACKSON). Men han er ute av stand til å oppfylle de fysiske og mentale krav ekteskapet stiller til ham. Konflikten blir så overveldende at han forsøker selvmord og får et nervøst sammenbrudd.

Ninas verden synker også i grus. Hun forfaller både fysisk, moralsk og mentalt og blir etter hvert sinnsyk og ender på et asyl.

Lengde: 3 374 meter **Spilletid: 123 min.** **Sensur: Gul**

7-2

Mannen fra Nasaret

«Jesus er legenden om menneskesonnen. En mann som i sin kjærlighet omsluttet alt liv. Alle jordens store nasjoner har godkjent Kristus-skikkelsen som det ideelle menneske. Hans godhet og uendelige kjærlighet gjorde ham dog til mer enn et menneske. Et menneske med egenskaper som overstraler alle andre menneskers.»

Disse ord av forfatteren Carl Sandburg, som under innspillingen medvirket som konsultativ rådgiver, ble noe av en rettesnor for Stevens i hele den tid han arbeidet med MANNEN FRA NASARET.

Sensur: Grønn — Lengde: 5 463 m — Spilletid: 200 min.

14-2

Lukket avd.

Hva slags film er dette?
Problemfilm? Debattfilm? Komedie, tragedie eller dokumentarfilm?
Egentlig er den vel noe av alt. Temaet er alvorlig nok – filmen handler om sinnslidende mennesker på en lukket, psykiatrisk avdeling.
Men, vi morer oss med disse menneskene, føler med dem . . . . ja, noen av oss vil vel kanskje si at vi forstår dem også. For egentlig er de ikke så forskjellige fra oss selv! De tenker, føler, elsker og hater akkurat som vi selv gjør. Allikevel har det et sted underveis klikket for dem. "Playboy" har rotet seg opp i for mange damehistorier. "Paulus" søkte sin trøst i pillene istedet for bibelen. "Over & out" var for glad i flasken, og "Hamlet" har for alltid levet seg inn i en rolle vi ikke engang vet om han har spilt. I tillegg møter vi en selvmordskandidat, en voldtektsforbryter og en narkoman.
Vi treffer disse menneskene i et øyeblikk de kvalifiserer seg til en plass på den lukkede avdelingen, og vi følger dem gjennom en dag på sykehuset. En dag med gløtt av humor og medmenneskelighet. Med innbyrdes oppgjør og bitende orddueller. Med småkrangler og trivialiteter. Vi opplever også pustet fra uteverden – de «normale» pårørende som kommer for å besøke sin kjære. Og når filmen er slutt, vet vi ikke om vi skal gråte eller le av det hele.
Arnljot Berg har laget filmen. Og rollelisten består av kjente navn. Skuespillere vi kanskje mest har forbundet med lystspill, viser her hvilket rikt register de behersker. Carsten Byhring er "Over & out" og Carsten Winger er den homoseksuelle "Hamlet". Ellers finner vi bl. andre Roy Bjørnstad, Frimann Falck Clausen og Eva von Hanno. «. . . Riktig no'n staskarer er'e».

Manus og regi	Arnljot Berg
Produksjonssjef	Harald Ohrvik
Produksjonsleder	Hans Lindgren
Innspillingsleder	Alan Ousbey
Regiassistent	Bibby Ditlev-Simonsen
Script-girl	Unni Sterner
Fotograf	Knut Gløersen
B-fotografer	Jan Alnæs, Rolf Håan, Nils Raknerud
Stillsfotograf	Jan Toreg
Lyd	Per Hernæs, Leif Ingebretsen, Leif Erlsboe
Mix	Gunnar Svensrud
Lys	Bjarne Kjos, Thorleif Tranby, Jo Banoun
Dekor	Birger Andersen, Arvid Berg, Erik Magnussen
Dekorasjoner	Bjørn Næss
Rekvisitter	Sigurd Slembe
Kostymer	Grethe Wang
Klipping	Arnljot Berg, Kjell Andersen, Edvard I. Hambro
Musikk	Freddy Lindquist
Atelier	Norsk Film A/S
Laboratorium	Laboratorieservice A/S

norsk film as

19-2

Fra 1642 til 1649 kjempet engelskmann mot engelskmann i en blodig borgerkrig. I denne perioden gikk én verden under, og en annen ble født. En konge ble henrettet av sine undersåtter, en begivenhet som markerte begynnelsen på den moderne tid. Det som hendte 147 år senere i Frankrike, i Amerika i 1774 og som nå skjer i de asiatiske og afrikanske land, skjedde i England i det 17. århundre for øynene på en forferdet verden. CROMWELL forteller historien om Oliver Cromwell, en av de mest dramatiske, kontroversielle og revolusjonære skikkelser i rekken av store menn i Englands historie.

Cromwell kom fra borgerstanden og hans politiske karriere resulterte i stadig større tillitsverv og kulminerte med at han ble Lord Protector of England. Han er den eneste mann i Englands 1000-årige historie som har fått en konge henrettet. Hans folkehær brukte en krigsteknikk som lå mange år foran sin tid og slo kong Charles' styrker ledet av

Filmens store slagscener ble filmet på slettene nær Pamplona i Nord-Spania, hvor tusener av menn ble lært opp i det 17. århundres krigsteknikk. Nøyaktige kopier av Parlamentet, Westminster Abbey og Windsor Castle ble bygget opp ved Shepperton Studios i England hvor filmens interiører er opptatt.

Britisk — Lengde: 3996 meter — Sensur: GUL

12-2

BARE ET LIV

Vi mangler dessverre

alle opplysninger

om denne filmen.

Vi gjør oppmerksom på at de datoene vi har ført på filmene ofte viser seg å være feil.
Kontroller derfor datoen før De drar på kino!

EROBRINGEN AV VERDENSROMMET

21-2

Produsent:
U.S. INFORMATION AGENCY

Regi:
WALTER DE HOOG

Kommentarer:
ERIK TANDBERG

Distribusjon:
COLUMBIA PICTURES

Amerikansk

Widescreen

Farger

Lengde 2525 meter

Sensur: RØD

Dette er filmen vi alle har ventet på: historien bak historien om amerikanernes Apollo 11-landing på månen.

Etter en innledning av president Nixon får vi i glimt se romfartens utvikling — fra de tidligste fly — og til astronaut Armstrong setter foten på månens overflate og sier de nå så berøme ord: «Et lite skritt for mennesket, — et gigantisk for menneskeheten.»

Videre får vi se reaksjonen på landingen fra de forskjelligste steder på kloden, og vi følger senere astronautene på deres triumfreise rundt om i verden etter tilbakevendingen til jorden. Det har tatt romfartseksperter over halvannet år å lage denne filmen som hadde verdenspremiere 21. juli 1970 — nøyaktig 1 år etter landingen på månen. De norske kommentarene er ved Erik Tandberg.

